Lieta Nr. 1A68016819
Lietvedības Nr. 1A-0168-19/19
ECLI:LV:RPPT:2019:0813.1A68016819.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 13. augustā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese S.Groza,
ar sekretāri N.Kārkliņu,
piedaloties iestādes pārstāvim /pers. B/,
sūdzības iesniedzējai /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019. gada 2. aprīļa lēmumu Nr. /numurs/.

Aprakstošā daļa

2019. gada 2. martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. /numurs/ par Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114. punkta prasību neievērošanu, pārkāpumu kvalificējot atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{10}$ panta devītajai daļai, uzliekot naudas sodu 30 EUR apmērā.

Šo lēmumu /pers. A/ (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzēja) pārsūdzēja un ar Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka (turpmāk arī – Iestādes) 2019. gada 2. aprīļa lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk arī – Lēmums) šis lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīts, ka 2019. gada 2. martā plkst. 14.50 /adrese/ transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) tika novietots stāvēšanai ārpus ceļa, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkta prasības, par ko administratīvā atbildība noteikta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{10}$ panta devītajā daļā, uzliekot naudas sodu 30 EUR apmērā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 57. punktu un 2.27. apakšpunktu, transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai, kam seko automašīnas apstāšanās, ir atzīstama par ceļu satiksmes manevru. Ņemot vērā minēto, Transportlīdzekli vadītājs, novietojot Transportlīdzekli stāvēšanai protokolā norādītajā vietā, bija ceļu satiksmes dalībnieks. Līdz ar to Transportlīdzekļa vadītājs, sākotnēji braucot pa ceļu un vēlāk ar Transportlīdzekli nobraucot no ceļa, kur novietoja stāvēšanai Transportlīdzekli, piedalījās ceļu satiksmē un viņam bija pienākums ievērot Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā norādītajā vietā brauktuvei nav speciāli izbūvētas nomales.

No lietā gūtajiem pierādījumiem, tostarp notikuma vietas videoieraksta un fotoattēliem, konstatējams, ka daudzdzīvokļu nama pagalmā Transportlīdzeklis ar četriem riteņiem novietots stāvēšanai ārpus ceļa, vietā, kura nav uzskatāma ne par ceļa nomali, ne arī par brauktuves paplašinājumu.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 2. panta 1. punktā noteiktajam, šī likuma mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norisi un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskām un juridiskām personām piederošu mantu.

No minētā izriet, ka attiecības ceļu satiksmē ir publisko tiesību regulācijas priekšmets, kurās piemērojams publisko tiesību princips – atļauts tikai tas, kas noteikts tiesību normās.

Ņemot vērā minēto un atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 38. panta regulējumam, kā arī izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secināms, ka Transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai lietā konstatētajā vietā nav regulēta ar ceļa zīmi vai ceļa apzīmējumu, kas atļautu novietot stāvēšanai Transportlīdzekli, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 114. punktā noteiktās prasības.

Apgabaltiesa līdzīgā lietā norādījusi, ka likumdevējs nevar konkretizēt visas situācijas, kādas varētu rasties sakarā ar transportlīdzekļu novietošanu. Tas, ka normatīvajos aktos nav ierakstīts, ka transportlīdzekli nedrīkst novietot apstādījumos vai citās vietās, nenozīmē, ka transportlīdzeklis drīkstētu stāvēt jebkur, kur, iesniedzēja ieskatā, tas netraucētu gājēju pārvietošanos vai transportlīdzekļu braukšanu. Tādā gadījumā transportlīdzekļus drīkstētu novietot arī puķu dobēs, spēļu laukumos u.tml. vietās, jo tas netraucētu pārvietoties gājējiem un citiem transportlīdzekļiem *(skat. Kurzemes apgabaltiesas 2016. gada 27. janvāra spriedumu lietā Nr. 1340080150. Pieejams: https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/lv/nolemumi)*.

Sūdzības iesniedzējas arguments par to, ka Transportlīdzeklis netraucēja citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, ir subjektīvs viedoklis, un konkrētajā gadījumā, lai konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu, nav nepieciešams konstatēt, ka Transportlīdzeklis traucē kādas ceļu satiksmes dalībniekam, Pietiekami ir konstatēt, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai ārpus ceļa.

Tiesu praksē līdzīgos gadījumos ir atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. Jebkuram transportlīdzekļa vadītājam, novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā *(skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013 .gada 12. septembra spriedumu lietā Nr. 142183311. Pieejams: https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/lv/nolemumi)*.

Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, turklāt konkrētajā gadījumā nav konstatēts, ka pārkāpums būtu atzīstams par maznozīmīgu. Par lietā konstatēto pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs, proti, naudas sods 30 EUR apmērā. Uzliktais naudas sods atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22. pantā noteiktajam administratīvā soda mērķim.

Par minēto Lēmumu/pers. A/ iesniegusi sūdzību un lūdz atcelt šo lēmumu.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Iestāde Lēmumā ir nepareizi izvērtējusi notikuma apstākļus. Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai vietā, kur nebija ceļa zīmes, kas aizliegtu transportlīdzekļu stāvēšanu. Administratīvā pārkāpuma protokolā nepareizi norādīts, ka Transportlīdzeklis atradās ārpus ceļa. Transportlīdzekļa kreisie riteņi atradās uz ceļa asfaltētās virsmas. Jēdzienā "ceļš" ietilpts ne tikai asfaltētā daļā, bet arī nomales. Ja Transportlīdzekli novietotu stāvēšanai tā, lai visi četri riteņi atrastos uz asfaltētās daļas, tad tas traucētu citu ceļu satiksmes dalībnieku kustībai. Tādā veidā, kā

Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai, tas nevienam netraucēja. Grunts, kur novietots stāvēšanai Transportlīdzeklis, bija cieta, tāda, kādam ir jābūt ceļam. Zemes, apstādījumu zem riteņiem nebija. Visi Transportlīdzekļa riteņi atradās uz ceļa nomales. Nomale ir ceļa daļa, kur atļauts novietot stāvēšanai transportlīdzekļus, ja tas nav aizliegts ar ceļa zīmēm. Aizliedzošo ceļa zīmju šajā vietā nav. Ņemot vērā šos apstākļus, Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Lēmums ir nepamatots un atceļams.

Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzēja uzturēja sūdzību un papildus norādīja, ka viņa vienmēr cenšas ievērot likumu prasības, kas saistītas ar automašīnas lietošanu. Lietā apskatāmā notikuma vietā un laikā Transportlīdzekli bija novietojusi stāvēšanai uz ceļa daļas. Ceļā ietilpst ir ne tikai asfalta segums, bet arī cits segums. Vietā, kur tika novietots stāvēšanai Transportlīdzeklis, bija grants segums. Aizliedzošo ceļa zīmju tur nav. Šie argumenti Lēmumā netika analizēti un ņemti vērā. Tur, kur viņa novietoja stāvēt Transportlīdzekli, nebija bortakmens. Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai, lai nevienam netraucētu. Tur, kur stāvēja Transportlīdzeklis, nebija ne nožogojuma, ne zaļumu vai pļavas. Kā policijas darbinieki, kuri nav ceļu būvēšanas speciālisti, var izvērtēt, ka šī vieta nav ceļš. Ar asfalta segumu ceļš nebeidzas, tas var turpināties. Tur, kur atradās automašīnas divi riteņi, bija grants un šķembas, zālāja tur nebija. Ja Transportlīdzekļa visi četri riteņi atrastos uz asfalta, tad Transportlīdzeklis traucētu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Iestāde ir nepareizi novērtējusi ceļa robežas un platumu. Viņa redzēja, ka tur, kur tiek novietots Transportlīdzeklis stāvēšanai, ir ceļa turpinājums – ceļa segums ar šķembām un granti. Tātad nav konstatējama viņas vaina pārkāpuma izdarīšanā. Līdz ar to Lēmums ir atceļams.

Tiesas sēdē Iestādes pārstāvis norādīja, ka Lēmums ir pamatots, uzturēja tajā norādītos argumentus un papildus norādīja, ka konkrētajā gadījumā nav konstatēti apstākļi, kas būtu saistīti ar Transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai zālājā, bet gan par stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu, kas noteikti Ceļu satiksmes noteikumu 114. punktā. Transportlīdzeklis ir jābūt novietotam stāvēšanai ceļa robežās. Lietā pamatoti konstatēts, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai ārpus ceļa, kur ir izbraukāts zālājs. Tā nav speciāli izbūvēta vieta Transportlīdzekļu novietošanai stāvēšanai. Rīgas pilsētā ceļiem nav nomaļu, kā tas, piemēram, ir ārpus pilsētas ceļiem, kur ceļi ir paplašināti ar grants segumu. Ja Sūdzības iesniedzēja norāda, ka, ja novietotu Transportlīdzekli ar visiem riteņiem uz asfaltētā ceļa segumu un tad aizšķērsotu citu ceļu satiksmes dalībnieku kustību, tad arī šādi novietot Transportlīdzekli nedrīkst un tātad Sūdzības iesniedzējai bija jāizvēlas atbilstoša vieta Transportlīdzekļa novietošanai stāvēšanai. Sūdzības iesniedzējai bija jāizvērtē Transportlīdzekļa novietošanas stāvēšanai iespējas. Ceļa robežas ir konstatējamas ar lietā esošajiem notikuma vietas fotoattēliem, videoierakstu, kā arī tās var apskatīt publiski pieejamā internetvietnē.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti: administratīvā pārkāpuma protokols, notikuma vietas fotoattēli, izdrukas no reģistriem, informatīvie materiāli (paziņojumi).

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus kopumā, secina, ka sūdzība ir noraidāma.

Administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr. /numurs/ norādīts, ka 2019. gada 2. martā plkst. 14.50 /adrese/ Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai ārpus ceļa, ar ko pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkta prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta devītajā daļā un uzlikts naudas sods 30 EUR apmērā.

Ar Iestādes 2019. gada 2. aprīļa lēmumu Nr. /numurs/ šis lēmums atstāts negrozīts.

Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{1\,3}$ panta trešajai daļai pievienojas Lēmumā norādītajiem apstākļiem par pārkāpuma konstatēšanu.

Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un Lēmumā norādījusi pārkāpuma faktiskos apstākļus un argumentus (motivāciju), kas to pamato. Iestāde ir izvērtējusi pierādījumus atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244. panta prasībām. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami pierādījumi, kas kopumā pierāda Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta devītajā daļā paredzēta pārkāpuma esamību.

Minētā kodeksa 149.^{10} panta devītajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par šajā kodeksā neminētu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

Tādējādi, lai konstatētu minētā pārkāpuma esību, nepieciešams konstatēt, ka Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai vietā, kur tas nav atļauts. Minētā pārkāpuma sastāvu veido transportlīdzekļu novietošanas stāvēšanai prasību neievērošana, tostarp Ceļu satiksmes noteikumu 114. punktā noteikto prasību neievērošana, proti, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, – brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā ir izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

Ar lietā gūtajiem pierādījumiem, tostarp administratīvā pārkāpuma protokolu, kas ir vērtējams kā ticams un pieļaujams pierādījums atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta ceturtajai daļai, notikuma vietas fotoattēliem ir pierādīts, ka Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkta prasības – Transportlīdzeklis ar visiem četriem riteņiem ir novietots stāvēšanai ārpus ceļa, vietā, kas nav uzskatāma ne par ceļa nomali, ne arī par brauktuves paplašinājumu. Administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā nav izvietotas ceļa zīmes, kas norādītu, ka attiecīgajā vietā ir stāvvieta.

Administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā ir norādīts, ka Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai ārpus ceļa, kas atbilst pārkāpuma kvalifikācijai atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta devītajai daļai.

Sūdzības iesniedzējas norādei, ka Lēmumā ir minēts, ka tika saņemta informācija par Transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai zaļajā zonā, nav izšķirošas nozīmes konkrēta pārkāpuma konstatēšanai, jo gan pārkāpuma izdarīšanas apstākļu apraksts, gan protokolā norādītā pārkāptā tiesību norma (Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkts) norāda, ka pārkāpums ir pamatoti kvalificēts atbilstoši minētā kodeksa 149.^{10} panta devītajai daļai, par ko arī ir uzlikts administratīvais sods *(skat. Kurzemes apgabaltiesas 2016. gada 27. janvāra spriedumu lietā Nr. 102AA-0018-16/08, Rīgas apgabaltiesas 2017. gada 30. novembra spriedumu lietā Nr. 1A68022117. Pieejams: https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/lv/nolemumi).*

Lēmumā pamatoti norādīts, ka lietā apskatāmā notikuma vietā brauktuvei nav speciāli izbūvētas nomales. Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai vietā, kas nav speciāli izbūvēta nomale vai paplašinājums.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1. panta 3 .punktā noteikts, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā datumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadedošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Atbilstoši minētajai tiesību normai, secināms, ka ceļu raksturo gan būvniecības procesa kritēriji, gan tā funkcionālā nozīme.

No lietā esošajiem pierādījumiem, tostarp notikuma vietas fotoattēliem, videoieraksta izriet, ka Transportlīdzeklis ar visiem riteņiem ir novietots

stāvēšanai ārpus ceļa, vietā, kas nav atzīstama ne par ceļa nomali, ne par ceļa paplašinājumu ne no būvniecisko, ne funkcionālo kritēriju viedokļa.

No notikuma vietas fotoattēliem izriet, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai daudzdzīvokļu māju pagalmā, vietā, kas netver ceļu vai tā daļu (speciāli izbūvēta nomale, paplašinājumu), bet, visticamāk, ir apstādījumu daļa, kas ir izbraukāta. Tieši transportlīdzekļu novietošana administratīvā pārkāpuma vietā ierobežo augu augšanas procesus un to veģetācija faktiski ir neiespējama.

Tiesu praksē lietās, kurās tika konstatētas situācijas, kad transportlīdzekļa vadītājs (īpašnieks) bija novietojis transportlīdzekli zaļajā zonā jeb publiskajos apstādījumos, nostiprinātas atziņas, ka šādos gadījumos piemērojams administratīvais sods atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta devītajai daļai par Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkta pārkāpumu, jo transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai ārpus brauktuves, ārpus ceļa *(skat. Kurzemes apgabaltiesas 2016. gada 27. janvāra spriedumu lietā Nr. 134008015, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017. gada 13. septembra spriedumu lietā Nr. 1A29000217, Rīgas apgabaltiesas 2017. gada 30. novembra spriedumu lietā Nr. 1A68022117, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018. gada 11. janvāra spriedumu lielā Nr. 1A30013817)*.

Attiecībā par Sūdzības iesniedzējas norādi, ka, ja Transportlīdzeklis tiktu novietots ar visiem riteņiem uz asfaltētā ceļa segumu, tad tas aizšķērsotu citu ceļu satiksmes dalībnieku kustību, norādāms, ka Sūdzības iesniedzējai bija jāizvēlas atbilstoša vieta Transportlīdzekļa novietošanai stāvēšanai.

Ceļu satiksmes regulējuma publiski tiesiskais raksturs nozīmē, ka ceļu satiksmi regulējošo tiesību normu saistošais spēks nav atkarīgs no teritorijas, kura noris satiksme, tiesiska statusa.

Līdzīgā situācijā tiesa norādījusi, ka normatīvajos aktos *expressis verbis* nav ierakstīts, ka transportlīdzekli nedrīkst novietot apstādījumos vai citās vietās. Tas nenozīmē, ka transportlīdzeklis drīkstētu stāvēt jebkur, kur, iesniedzēja ieskatā, tas netraucētu gājēju pārvietošanos vai transportlīdzekļu braukšanu. Tādā gadījumā transportlīdzekļus drīkstētu novietot arī puķu dobēs, spēļu laukumos u.tml. vietās, jo tas netraucētu pārvietoties gājējiem un citiem transportlīdzekļiem. Līdz ar to nav pamata piekrist Sūdzības iesniedzējas viedoklim, ka Lēmumā norādītā vieta būtu jāatzīst par ceļa nomali vai brauktuvi, pamatojoties tikai uz Sūdzības iesniedzēja viedokli par administratīvā pārkāpuma vietu *(skat. Kurzemes apgabaltiesas 2016. gada 27. janvāra spriedumu lietā Nr. 134008015)*.

Atbilstoši administratīvā pārkāpuma protokolam un notikuma vietas fotoattēliem, secināms, ka brauktuvei nav speciāli izbūvētas nomales. Tāpat administratīvā pārkāpuma vieta nav regulēta ar ceļa zīmi vai ceļa apzīmējumu, kas atļautu Sūdzības iesniedzējai novietot Transportlīdzekli stāvēšanai, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkta prasības.

Izvērtējot lietā iegūtās ziņas kopumā, secināms, ka Lēmums ir pamatots un nav konstatējami pamatoti apstākļi tā atcelšanai.

Par lietā konstatēto pārkāpumu ir paredzēts konkrēts soda veids un apmērs – naudas sods 30 EUR apmērā.

Administratīvais sods ietver sevī leģitīmus mērķus tā piemērošanā, proti, mērķi, kas tieši vērsts uz pārkāpēju – ieaudzināt apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību, kā arī mērķi aizsargāt valsts un sabiedrības intereses, personiskās tiesības un brīvības, kā arī nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus (sk. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1. un 22.pantu).

No lietas materiāliem izriet, ka pārkāpums ir saistīts ar transportlīdzekļa stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkta prasības.

Izvērtējot pārkāpuma raksturu un tā izdarīšanas apstākļus, pārkāpuma vietu, secināms, ka administratīvais sods ir uzlikts pamatoti un tas atbilst soda mērķim, proti, pilda gan sodošu funkciju, gan preventīvu funkciju, lai turpmāk netiktu pieļauti šādi pārkāpumi. Konkrētajā gadījumā nav piemērojams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21. panta regulējums. Lietā nav konstatējami no Sūdzības iesniedzēja gribas neatkarīgi vai kādi citi īpaši (izņēmuma) apstākļi, kas būtu lieguši izpildīt normatīvo aktu prasības.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, tiesa

nosprieda

Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019. gada 2. aprīļa lēmumu Nr. /numurs/ atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums pieejams 2019. gada 13. augustā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese S.Groza